

امروز شما

فروردین پیشنهاد تازه‌ای مطرح می‌شود که باید هر کدام را جداگانه مورد مطالعه قرار داد و سپس تصمیم گرفت. به آینده اگر فکر کنی می‌توانی تصمیمات بهتری گرفته و نسبت به آنها اطمینان بیشتری داشته باشی.

اردیبهشت پیش از شنیدن یا نشنیدن چه قضای می‌توان داشت؟ باید ابتدا حرف‌های او را خوب و کامل بشنوی، بعد در مورد او و این موضوع قضاوت کنی.

خرداد کدورت‌هایی در زندگی خصوصی‌ات وجود دارد که باید هرچه سریع‌تر آنها را رفع کنی. بی‌توجهی تو به برخی مسائل عاطفی دوست یا همسر را می‌رنجاند. باید بیشتر مراقب رفتار باشی.

تیر در دوست‌داشتن نمی‌توان فقط به منافع خود فکر کرد. نمی‌گویم حتماً در این‌باره باید خود را قربانی کرد اما باید رفتاری در پیش گرفت که دوستی‌ها شفاف‌تر و عمیق‌تر شود. در دلت جایی برای دیگران باز کن.

مرداد تو باید دوباره به سوی او بگردی. البته این یک پیشنهاد است و تصمیم نهایی با توست. به هر حال اگر احساس می‌کنی او همان کسی که تو همیشه آرزویش را می‌کردی، برای بازگشت هیچ بهانه‌ای نباید بیاوری.

شهریور تا زمانی که احساسات را بیان نکنی، او نخواهد فهمید که در درون و قلب تو چه می‌گذرد. باید عشق و علاقه را بدون تعارف و ملاحظه تار کرد.

مهر بیش از حد تحت تأثیر حرف‌های این قرار می‌گیری. باید به جای احساسات، عقل و منطق خود را ملاک قرار دهی و با خردمندی تصمیم بگیری به نحوی که اساسی و جدی باشد.

آبان پس از یک دوره قهر و جدال دوره‌ای می‌رسد که در آن عشق و آشتی حرف اول را می‌زند. زندگی نیز چون یکسال چند فصل دارد و بدون این فصلها دچار رکود خواهد شد.

آذر مناقشه بر سر مالکیت پروژه‌های شبکه نمایش خانگی بالا گرفته و دو طرف دعوا برای سهم خواهی بیشتر از این بستر درآمدها، دایره گچی قفقازی را ترسیم کرده‌اند که گویا این بار هیچکدام قصد رها کردن دست کودک را ندارند.

دی به گزارش ایسنا، دوگانه‌های متضاد «ساترا و پلنفرم‌ها» یا «ارشاد و صداوسیما» این روزها دیگر به همین مرزبندی ساده خلاصه نمی‌شود و نزاع بر سر مالکیت پروژه‌های شبکه نمایش خانگی حتی به رقابت بین خود پلنفرم‌ها هم کشیده شده است.

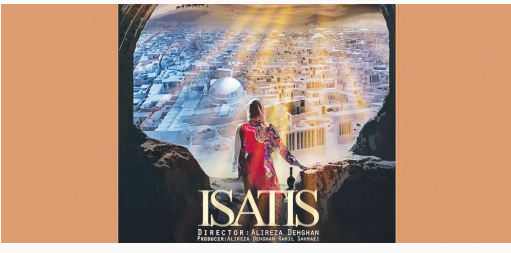
بهمن اعتراض‌های اخیر بر سر تغییر بیلبوردهای «شبکه مخفی زنان» توسط ارشاد به رغم داشتن مجوز از ساترا و انتقاد از نداشتن مجوز برای بیلبوردهای سریال «باغی»، توقیف «جبران» به دلیل شکایت یک شاکی خصوصی، بازنشر مصاحبه‌ای قدیمی از مدیر یکی از پلنفرم‌ها با موضوع تذکر صداوسیما به سریال «خاتون»، همه و همه نمونه‌هایی مصداقی از مناقشه‌ای است که شاید «نظارت بر محتوا و کیفیت تولیدات شبکه نمایش خانگی»، آخرین دغدغه‌اش باشد.

اسفند در همین فضا که این روزها بسیاری داعیه دار نظارت بر آن شده‌اند، پروژه‌های هم فرصت تولید و پخش یافته‌اند که محتوای آنها به لحاظ میزان خشونت و یا بهره‌گیری از الفاظ رکیک و شوخی‌های جنسی با کمتراستنداردی مطابقت دارد. نکته اینجا است که این سریال‌ها که به صرف درج رده بندی سنی در توضیحات پروژه بسنده می‌کنند، به قصد فروش بیشتر اغلب از محتوای طنز و بازیگران محبوبی بهره می‌گیرند که اتفاقاً بیش از همه در بین کودکان و نوجوانان پرطرفدار هستند. ضمن اینکه همین بخش‌های پرش برانگیز، در قالب ویدئوهای کوتاه از طرف خود سازندگان پروژه (به قصد تبلیغ) یا تماشاگران (به قصد شوخی) در فضای مجازی دست به دست می‌شود تا این صحنه‌ها برای کمتر کسی از دست رفته باشد!

چگونه آسیب حاصل از سریال‌ها را به حداقل برسانیم؟

خبرنگار ایسنا برای پرسش درباره راه‌های به حداقل رساندن آسیب احتمالی تماشای پروژه‌های اینچنینی، سراغ سهیل رضایی، کارشناس مسائل اجتماعی رفته است که او راهکار طبقه بندی سنی پروژه‌ها را پیشنهاد می‌دهد. هرچند که مخاطب بزرگسال هم گاه در مقابل تماشای برخی صحنه‌های این سریال‌ها چه به لحاظ خشونت و چه به لحاظ نحوه به کارگیری شوخی‌های جنسی تاب نمی‌آورد. ضمن اینکه تجربه اخیر

«ایساتیس» فیلم اختتامیه جشنواره فیلم مستند مسکو شد

چهار عنصر طبیعت است. در خلاصه این فیلم آمده است: «داستان دست‌های مردمانی که از خاک کیمیا ساختند و از نیستی به هستی رسیدند. داستانی کهن از منزلت حقیقی آب؛ از اندیشه‌های نو در رانش آب. داستان پرفراز و نشیب شهری که قرن‌هاست چون عقیق بر دل خاک خشک و خالی کویر می‌درخشد. داستان گفتگوی مهربان ادیان و عطر ایمان...»

فیلم مستند ایساتیس پیش از این، جایزه ویژه دبیر چهاردهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت»، نامزد سیمرغ بهترین فیلم مستند سی و نهمین جشنواره فیلم فجر، نامزد بهترین فیلم تئیک سی و هشتمین جشنواره جهانی فجر، نامزد بهترین فیلم و بهترین صداگذاری از جشن مستند سینمای ایران، برگزیده بهترین فیلمبرداری و بهترین موسیقی از جشن مستند سینمای ایران، تندیس سینم بهترین مستند از جشنواره بین‌المللی فیلم رشد و جایزه بهترین فیلم بخش بین‌الملل هشتمین جشنواره بین‌المللی جشنواره شهر را کسب کرده است.

برخی عوامل مستند ایساتیس عبارت است از: کارگردان: علیرضا دهقان، تهیه کننده: علیرضا دهقان و راحیل صحرایی، مدیر فیلمبرداری: مهدی آزادی، پژوهش: راحیل صحرایی و علیرضا دهقان، تدوین: بهمن کیارستمی و پویا پارسا مقام، آهنگساز: ستار اورکی، صدابردار: اشکان طلوغیان، صداگذار: آرش قاسمی، نویسنده متن: رضا آتشی و علیرضا دهقان، ویرایش متن: همایون امامی، مدیر تولید: محمدحسین افشاری، مدیر هماهنگی: محمدرضا واحدی، دستیار یک و برنامه ریز: محسن شاهنده، دستیار دوم کارگردان: فرامرز جاوید، طرح صحنه: وحید زیرجیدی، مدیر صحنه: علی فرخ، طرح لباس: زهرا غیانی، رنگ آمیزی تصاویر: حمیدرضا ظهیرچیچان و برنا جمشیدی، جلوه‌های ویژه بصری: علی نیکوکار، زیرنویس: رضا تازی وردی، ترجمه: حسن شرف الدین، طراح پوستر: مجتبی موسوی، عکاس و فیلمبردار پشت صحنه: امیر جلالی، طراح گرافیک: مازیار علیاری، طراح تیتراژ: بهنام عباسی فر، مشاور رسانه‌ای: آزاده فضلی، مجری طرح: مزرعه فیلم، پخش بین‌المللی: فیلمار پیچکرز.

وقتی آفتاب پرست در شلوغی ابوعطا می‌خواند!

سامانه نمایش آنلاین دیزنی پلاس مینی بر قرار دادن آثار با درجه سنی (RR) نشان داد که به انتقاد شدید شورای تلویزیون والدین آمریکا همراه شد، متحدان دارد که درجه بندی سنی برای نمایش برنامه‌های اینچنینی شرطی لازم، اما کافی نیست.

با این همه رضایی کارشناس مسائل اجتماعی در این زمینه معتقد است: «ما چه بخواهیم و نخواهیم از ادبیات طنز آمیخته با هجو به عنوان یک مکانیسم ارتباطی در فیلم‌ها و سریال‌ها استفاده خواهد شد و دغدغه ما می‌تواند طبقه سنی باشد.»

او اظهار می‌کند، «ما می‌توانیم به نظام فیلم‌سازی بگویم طبقه سنی را در نظر بگیرد؛ مثل همه‌چیز دنیا که این کار را می‌کنند، زیرا این ادبیات از گروه سنی بزرگسال استفاده می‌شود» و سپس ادامه می‌دهد: بخشی از طنز، هجو است. بخشی از کمدهی و شوخی بزرگسالان همین است و در این طبقه بندی قرار می‌گیرد؛ البته که آن هم محیط مخصوص به خود را دارد. بعضی می‌پسندند و بعضی حریص را رد می‌کنند. این چیزی است که ما از آن خرده می‌گیریم، در همه مکان‌ها صدق نمی‌کند و اگر به آن اختیار می‌دهیم باز در هر ابعاد و موقعیتی صدق نمی‌کند. این یک تعریف فضا و زمان را شامل می‌شود و من به این قائل هستم که ماجرا را به شکل کلی صاحب مشکل نمی‌دانم اما باید قبل از پخش این دست سریال‌ها هشدار داده شود.

او با اشاره به اینکه تولید مطلب فاخر در کنار تولید عامه‌پسند وجود دارد، می‌گوید: باید یادمان باشد که تمام مخاطبان ما، مخاطبان شبکه چهار نیستند. من همیشه این جمله یادم می‌ماند که جامعه اطراف من می‌تواند فاخر باشد اما باید یادمان باشد که وقتی تولید محتوا در سطح ملی انجام می‌شود باید تنظیماتی داشته باشد و طبیعتاً تعدادی فیلم و سریال وجود دارد که در دسته بندی زرد قرار می‌گیرد و این به مفهوم بی‌نیازی از آن نیست. وجودشان لازم نیست اما طبیعی است، زیرا نمی‌توان در تمام لحظه‌ها فاخر زیست.

کارگردان «توس از باران»: جای شبکه‌ای برای پخش تئاتر در رسانه ملی خالی است

کارگردان نمایش «توس از باران» که با مضمون مبتنی بر نمایش درمانی در حال اجراست، گفت: امیدوارم حمایت دولتی و تبلیغات عمومی بیشتری در اختیار تئاتر قرار گیرد. پیش از این تله‌تئاتر داشتیم که باعث آشنایی بسیاری از مردم با تئاتر می‌شد، کاش شبکه‌ای مثل شبکه نمایش برای پخش تئاتر در رسانه ملی وجود داشت.

به گزارش خبرنگار تئاتر، نمایش ترس از باران به نویسندگی دکتر مسعود دلخواه با ترجمه، دراماتورژی و کارگردانی طایره زهره‌وندی این روزها در تماشاخانه سیمرغ به صحنه رفته است.

نمایش با مضمون و محتوایی متفاوت؛ متکی بر اتفاقات، رویداد و حوادثی که در سایه اعتیاد همچنین ارتباط و زیست متفاوت جوانان و نوجوانان امروزی در فضای مجازی و دیگر آسیب‌های اجتماعی مخاطبانش را هدف قرار داده و کارگردان با توجه به دانش و تخصص کارگردان این اثر به حوزه مسائل روان‌شناسی، بستری روان‌شناختی را برای تولید این نمایش در نظر گرفته است. بستری که نحوه ارتباط مخاطب، حس، درک و دریافت آن از این اثر نمایشی را با دانش «تئاتر درمانی» گره زده است.

طایره زهره‌وندی؛ نویسنده، مترجم، کارگردان و مدرس پیش از این در پروژه‌های مختلفی هنری از جمله پروژه مرگ (عرفان شیرنگی)، مفیستو و شاه لیر (مسعود دلخواه) به عنوان مترجم، مدیر روابط بین‌الملل، مشاور هنری سابقه همکاری داشته است. کتاب‌های هنر خنر بودن (کودک)، نوجوان و بزرگسال و کتاب دختری از نایا نوشته نجیب محفوظ و ... از جمله ترجمه‌هایی است که به قلم طایره زهره‌وندی در بازار نشر به چشم می‌خورد.

برهمنی اساس با کارگردان این اثر درباره شیوه تولید این نمایش و همچنین آنچه که طی همزیستی پیش از دو سال با ویروس کرونا پروژه آسیب‌هایی که برای خانواده تئاتر با خود به همراه داشت به گفت‌وگو نشستیم.

«توس از باران»؛ برشی از واقعیت بدون قضاوت است

زهره‌وندی در گفت‌وگو با خبرنگار تئاتر ایرنا درباره دلیل انتخاب این نمایش با توجه به مضمون متفاوت و روایت آن بر بستر نگرش‌های روانشناسی گفت: وقتی برای اولین بار با متن این نمایش به قلم دکتر مسعود دلخواه مواجه شدم احساس کردم این روزها برخی جوانان جامعه ما با مشکلاتی در حیطه روابط و درگیری‌های معضل اعتیاد مواجه هستند.

وی ادامه داد: این نمایش به مقوله اعتیاد، افسردگی، تأثیر رسانه بر روابط و عدم درک متقابل طرفین با نگاهی آزرود می‌پردازد. بعد از فراز و فرودهای بسیار که به تغییر شیوه اجرایی و نیز تمز متج شد؛ تصمیم به اجرا گرفتیم. در آن فراز و فرود روند تولید سعی بر آن بود که دراماتورژی مناسب، متن نمایشنامه ترس از باران را به جامعه امروز و مشکلات آن نزدیکتر کنیم.

فرهنگ‌سازی برای قرار گرفتن تئاتر در سید فرهنگی مردم انجام نگرفته است

اغلب مردم ما با هنر تئاتر در فرم اصلی آن کاملاً بیگانه‌اند. اگر چیزی جز بزین و بکوب ارائه دهیم استقبال به شدت ضعیف خواهد بود

زهره‌وندی در پاسخ به این پرسش که آغاز پیک هفتم کرونا در کشور و از جمله تهران بر روند اجرای شما تأثیرگذار بود گفت: متأسفانه بسیار سخت و آسیب‌رسان است. بازیگران دائماً در معرض بیماری هستند. مردم خسته‌اند و به خاطر شرایط اقتصادی ناشی از کرونا در حال حاضر توان مالی مسعود دلخواه برای پاسخگویی به سید فرهنگی خود را ندارند. از طرف دیگر حمایت‌های مالی و معنوی بسیار پایین است. وی با تأکید بر آنکه فرهنگ‌سازی در حیطه قرار دادن تئاتر در سید فرهنگی مردم انجام نشده است ادامه داد: اغلب مردم ما با هنر تئاتر در فرم اصلی آن کاملاً بیگانه‌اند. اگر چیزی جز بزین و بکوب ارائه دهیم استقبال به شدت ضعیف خواهد بود. بدتر اینکه این فشار همکاران ما را نیز به همین سو سوق داده است.

درباره مقوله سلبریتی‌پرستی کلاً صحبت نمی‌کنم. کاش حمایت از ما بیشتر بود و با توجه به هزینه‌های بالا، امکانات تبلیغاتی ارزان‌قیمت و رایگان در اختیار ما قرار می‌گرفت یا کشف استعدادها بیشتر رخ می‌داد

هدم معرّفی استعدادهای ست که به دلایل اقتصادی مهجور و ناشناخته هستند

زهره‌وندی در پاسخ به این پرسش که با توجه به تمام این سختی‌ها و مصائبی که از آنها ناتم برده، چرا هنوز در عرصه تئاتر مشغول فعالیت است خاطر نشان کرد: روزی که فعالیت هنری‌ام را به صورت مستقل و کاملاً با بودجه شخصی شروع کردم هدّم معرّفی هنرمندانی بود که با توجه به استعدادها و توانایی‌های بسیار بالا به دلایل اقتصادی مهجور مانده و شناخته نشده‌اند. هنر بسیار پرهزینه و کم درآمد است. وی گفت: از آنجایی که در حال حاضر دانشجوی روانشناسی برای دریافت سوئمن مدرک فوق لیسانس هستم سعی کردم پروژه‌های هنری خود را به عنوان یک کارگاه هنر درمانی در نظر مالی و حمایت کافی برای گسترش این راه در اختیار داشته باشم.

مترجم کتاب دختری از نایا اظهار امیدواری کرد: امیدوارم حمایت دولتی و تبلیغات عمومی بیشتری در اختیار تئاتر قرار گیرد. پیش از این تله‌تئاتر داشتیم که باعث آشنایی بسیاری از مردم با تئاتر می‌شد. کاش شبکه‌ای مثل شبکه نمایش برای پخش تئاتر در رسانه ملی وجود داشت.

نهادهای آموزشی پایه، گامی در حوزه فرهنگ‌سازی، ضد فرهنگ عمل می‌کنند

پیش‌تر بچه‌ها را به تماشای نمایش یا برخی آثار سینمایی خاص این گروه می‌بردند. اما الان هیچ، هیچ، هیچ! زهره‌وندی درباره اینکه نقش نهادهای آموزشی دولتی (آموزش و پرورش) در زمینه اعتدالی تئاتر را چگونه ارزیابی می‌کند گفت: متأسفانه این را می‌گویم اما هیچ نقشی نداشته‌اند و حتی گاه ضد هنر هم عمل می‌کنند. طبیعی و منطقی است که چنین نهادهایی مانند آموزش و پرورش باید در چنین امور فرهنگی و هنری نیز نقش پر رنگی داشته باشد اما کمتر حضوری را شاهد هستیم.

عکس روز:

تعویض پرچم حرم حضرت شاهچراغ (ع) به مناسبت آغاز ماه محرم

شهروند عکاس

عکس‌های حرفه‌ای خود را با کیفیت مطلوب به آدرس ایمیل روزنامه طلوع ارسال

toloudaily@gmail.com

کنید تا در روزنامه درج گردد